

Tractatus De Censuris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

Vers. Necnon illos omnes, qui iurisdictionem ordinariam vel delegatam a nobis, vel nostris iudicibus non habentes, illam sibi temerè vindicantes similia contra morantes, in eadem curia aude[n]t ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

Tertio, quoniam vnum non fit ob aliud, quo casu diuersa esse censetur, ut scribit Barto. in l. 1. in fine. ff. de ijs, qui not. infam. Quarto, quoniam ubi quis vnum facit, quod habet multas qualitates, pro quibus singulis pœna est imposita, in tot excommunicationes incidit, quot sunt illæ qualitates, ut disputauimus in Tractatu nostro de censuris, capitu. 16. §. 3. numer. 4. ergo multo magis in casu nostro dicenda hæc sunt, ex quofacta diuersa sunt. Postremo facit, quoniam si contrarium diceremus, pœna delicto non responderet, nam in unam excommunicationem tantum incideret, qui delicta hæc omnia committeret, sicut is, qui vnum tantum, quod est absurdum. argumen. capit. 2. in fine de ijs, quæ fiunt a maior. part. capit. Concludo igitur hunc in plures excommunicationes incidere.

At quid si quis plures euntes ad Sedem Apostolicam capiat, an in tot excommunicationes incidet, quot erunt capti, uel spoliati? Ego concludo in tot excommunicationes hunc incidere, sicut de percussente simul plures clericos conclusimus in eod. cap. 16. §. 3. nu. 8.

Quid itidem si quis capiat clericum ad Sedem Apostolicam euntem, an in unam, duasve excommunicationes incidet? Ego censeo in duas excommunicationes hunc incidere, in unam, quia clericus

est, ob capitu. si quis suadente diabolo. 17. quæstion. 4. in alteram, quia ad Sedem Apostolicam ibat, ob Bullam hanc, & pertinent huc, quæ diximus in eod. capitu. 16. §. 3. numer. 4. sed iam ad reliqua ueniamus.

Verf. Necnon illos omnes, qui iurisdictionem ordinariam vel delegatam a nobis, vel nostris iudicibus non habentes, illam sibi temerè vindicantes similia contra morantes, in eadem curia audet perpetrare.

S V M M A.

- 1 Morari in curia quinam dicantur quoad rem hanc.
- 2 Vsurpantes iurisdictionem contra morantes in curia in excommunicationem incidunt, quæ excommunicatione, quousque pateat, etiam declaratur.

Hic excommunicantur qui iurisdictionem neque a Romano Pontif. neque a suis iudicibus habentes illam sibi temere vindicantes audet similia, scilicet interficere, mutilare, spoliare, capere,

&

& detinere contra prædictos in Curia morantes, quam excommunicationem, vt dilucidiorē habeamus, præmittendum est primo, quænam sint illa similia, deinde quinam dicantur morari in Curia, quorum gratia excommunicatione hæc fertur.

Quoad primum igitur similia illa esse intelligo, quæ proxime diximus, scilicet interficere, mutilare, ac reliqua prædicta, dictio enim illa, similia, refertur ad omnia alia antecedentia.

Quoad secundum autem eos in Curia morari cenſeo, quos ad Sedem Apostolicam ire antea declarauimus, nam in hoc capite de his agitur, vt vidimus in antecedentibus, ergo in hac parte de eisdem agi sentiendum est, una enim pars legis alteram declarat, & antecedentia consequentia. argum. l. si seruus plurium. §. fin. ff. de leg. 2. Præterea facit pro hac sententia uerbum illud Morantes, quod respectum habet ad eos, qui paululum ibi moraturi sunt, non autem qui domicilium transtulerunt. Postremo facit uerbum illud, In eadem Curia, quod significat Sedem Apostolicam, ad quam refertur, quam enim Sedem Apostolicam Bulla supra nominat, hic Curiam appellat, ex quo patet de eadem re hic semper agi. Addo, ex quo priuilegium habent euntes ad Sedem Apostolicam, & ab ea recedentes, & in ipsa eosdem morantes habere priuilegium tale debe-

re, sic enim fit, vbi securitas fidelis alicui datur, vt DD. inquit. His præmissis, iam regulam de more ponamus.

In excommunicationem hanc igitur incidunt, qui iurisdictionem ordinariam, delegatam uel Romano Pontifici, a suis uel iudicibus non habentes, illam tamen sibi usurpantes, prædictos, qui ad Apostolicam Sedem uenerunt, perse, uel alios, aut interficiunt, aut mutilant, aut capiunt, aut detinent, aut spoliant, ut habetur in Bulla. Quæ excommunicatio afficit quicumque prædicta operentur, ob dictionem illam. Omnes, penam tamen hanc euadunt multi.

Primo, qui non ui iurisdictionis, sed ut priuata persona hæc agit ob uerba Bullæ, nam ex quo excommunicat eos, qui ui iurisdictionis, quam non habent, hæc agunt, ergo secus de aliis. argum. l. cum prætor. ff. de iudi. & c. nonne. de præsumpt. & vt dixit Caiet. in uerb. Excommunicatio. capitulo 14. uersicu. Secundum est, & Tole. in Bulla Censuræ Domini excommunicatio. 7. num. 5. nam, ab aliis factis tutos esse fore magistratum auctoritate existimauit in ipsa Curia, esto alias priuilegium de eundo locum habeat etiam in morando, ut dixit Rebuff. ubi supra in principio huius Capituli.

Secundo, qui probabili inscientia id faceret, existimans ex sua iurisdictione sibi licere, ob uerbum illud

illud temerè, & verb. Audent, que significant dolum argumen. Cle. r. iun. & Gloss. in verb. temere. de pœn.

Tertio in excommunicatione hanc non incidit, qui hæc agit in eos, qui in Curia non morantur, nam Bulla de morantibus solum in Curia loquitur, ergo secus de aliis, limitata enim causa limitatum producit effectum, argum. l. in agris. ff. de acquir. rerum domin.

Postremo in excommunicationem hanc non incidunt, qui in curiam domicilium transtulerunt, nam de morantibus tantum Bulla loquitur, ergo secus de alijs ob prædicta. Ex dictis apparet hanc posteriorem partem huius Capituli differre a priori, nam in hac, quo in excommunicatione quis incidat, requiritur, vt faciat vnũ ex prædictis auctoritative, idest quasi auctoritatem ad id habeat, & idcirco auctoritatem sibi usurpando, in priori autem non, ita inquit Caietan. quem refert, ac sequitur Tolet. eod. numer. 5. Atqui de hoc capite satis, ad aliud veniamus.

De excommunicatione lata in offendentes Romipetas, seu peregrinos.

Cap. X.

Item excommunicamus, & anathematizamus om-

nes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu peregrinos ad Urbem causa deuotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes. Et in his dantes auxilium, consilium, vel fauorem.

S P M M A.

- 1 Romipeta quis dicatur.
- 2 Peregrini quinam dicantur.
- 3 Urbis nomine quid comprehendatur.
- 4 Urbs unde dicta,
- 5 Deuotionis, seu peregrinationis causa quisnam ad Urbem accedere dicatur.
- 6 Deuotio quid sit, & unde nascatur.

IN hoc capite quoad primã partem, diuiditur enim in duas primarias partes, quarum secũda incipit ibi. Et in his, excommunicatur, qui vno ex sex modis hic positis offendunt romipetas, qui ad Urbem causa deuotionis, seu peregrinationis accedunt, & in ea morantur, uel ab ipsa recedunt. Quã re vt dilucidiorẽ habeamus, præmittenda